

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ.

[Ελ. 15 Σεπτεμβρ.]

[Αρ. εγγράφ. 210.]

(1)

[Αρ. βιβλ. καταχ. 376.]

Ο πρόεδρος των εν Τριπόλει πρωτοδικών.

Επειδή και ο συμβολαιογραφών ειρηνοδίκης Αστρους, διέβηκε προς ημάς εν αντιγράφω διαθήκη του αποδιδώσαντος Αποστόλου Γαϊτάνου, κατοίκου Αγίου Ιωάννου, ήτις δημοσιευθήσεται, ειδοποιούμεν τους έχοντας απ' αυτήν συμφέρον, να εμφανισθώσιν εις τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου, μετὰ παρέλευσιν δεκαπέντε ἡμερῶν, ἀπ' ἧς τὸ παρὸν πρόγραμμα δημοσιεῖται διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἑλληνικὸς Ταχυδρόμος, ἀντίγραφον τοῦ ὁποίου διευθυνθήσεται πρὸς τὸν συντάκτην τῆς ἐφημερίδος ταύτης πρὸς καταχώρισιν, ἐν ἑτέρον θέλει τοιχοκολληθῇ εἰς τὴν αἴθυσαν τοῦ δικαστηρίου τούτου, καὶ ἄλλο εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ διαθέτου.

Εν Τριπόλει, τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1841.

Ο πρόεδρος Χ. ΜΙΛΙΑΝΗΣ.

(Τ. Σ.)

Ο ὑπογραμματεὺς Αθ. Σινανιώτης.

[Ελ. 20 Σεπτεμβρ.]

[Αρ. εγγράφ. 221.]

(2)

[Αρ. βιβλ. καταχ. 380.] α.

Ο πρόεδρος των εν Τριπόλει πρωτοδικών.

Επειδή και ο συμβολαιογραφών ειρηνοδίκης Νυμφασίας, διέβηκε προς ημάς εν αντιγράφω διαθήκη του αποδιδώσαντος Δημητρίου Γερῆως Πολιτοπούλου, κατοίκου Μαγουλιάνων, ήτις δημοσιευθήσεται, ειδοποιούμεν τους έχοντας απ' αυτήν συμφέρον ὅπως εμφανισθώσιν εις τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου μετὰ παρέλευσιν δεκαπέντε ἡμερῶν, ἀπ' ἧς τὸ παρὸν πρόγραμμα δημοσιεῖται διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἑλλ. Ταχυδρόμος, ἀντίγραφον τοῦ ὁποίου διευθυνθήσεται πρὸς τὸν συντάκτην τῆς ἐφημερίδος ταύτης διὰ καταχώρισιν, ἐν ἑτέρον θέλει τοιχοκολληθῇ εἰς τὴν αἴθυσαν τοῦ δικαστηρίου τούτου, καὶ ἄλλο εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ διαθέτου.

Εν Τριπόλει, τὴν 8 Σεπτεμβρ. 1841.

Ο πρόεδρος Χ. ΜΙΛΙΑΝΗΣ.

(Τ. Σ.)

Ο ὑπογραμματεὺς Αθ. Σινανιώτης.

[Ελ. 20 Σεπτεμβρ.]

[Αρ. εγγράφ. 222.]

(3)

[Αρ. βιβλ. καταχ. 380.] β.

Ο πρόεδρος των εν Τριπόλει πρωτοδικών.

Επειδή και ο συμβολαιογραφών ειρηνοδίκης καὶ πάρεδρος Νυμφασίας, διέβηκε προς ημάς διαθήκη του αποδιδώσαντος Ἀναγνώστου Παπαγιαννακοπούλου, κατοίκου Μαγουλιάνων ἐν ἀντιγράφῳ, ήτις δημοσιευθήσεται, ειδοποιούμεν τους έχοντας απ' αυτήν συμφέρον να εμφανισθώσιν εις τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου, μετὰ παρέλευσιν δεκαπέντε ἡμερῶν, ἀπ' ἧς τὸ παρὸν πρόγραμμα δημοσιεῖται διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἑλλ. Ταχυδρόμος, ἀντίγραφον τοῦ ὁποίου διευθυνθήσεται πρὸς τὸν συντάκτην τῆς ἐφημερίδος ταύτης πρὸς καταχώρισιν, ἐν ἑτέρον θέλει τοιχοκολληθῇ εἰς τὴν αἴθυσαν τοῦ δικαστηρίου τούτου, καὶ ἄλλο εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ διαθέτου.

Εν Τριπόλει, τὴν 8 Σεπτεμβρίου 1841.

Ο πρόεδρος Χ. ΜΙΛΙΑΝΗΣ.

(Τ. Σ.)

Ο ὑπογραμματεὺς Αθ. Σινανιώτης.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ.

[Ελ. 29 Αὐγούστου.]

[Αρ. εγγράφ. 145.]

(1)

[Αρ. βιβλ. καταχ. 351.]

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Ναυπλίῳ πρωτοδικών.

Συγκείμενον παρὰ τῶν δικαστῶν Χριστοδούλου Ματακίδου, προεδρεύοντος, κωλυμένου τοῦ τε προέδρου Μιχαὴλ Οἰκονόμου καὶ τοῦ δικαστοῦ Δημητρίου Κ. Σούτζου, Χρήστου Στ. Ἀντωνοπούλου, Κωνσταντίνου Φεταλίδου καὶ Ἀθανασίου Πλατύκα καὶ τοῦ παρόδρου Ἀθανασίου Σέκερη.

Συνεδρίασαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τὴν 23 Αὐγούστου 1841, παρόντων τοῦ τε εἰσαγγελέως Νικολάου Ἰωαννίδου καὶ τοῦ ὑπογραμματέως Νικολάου Δ. Λασπᾶ, ἐν ἐλλείψει γραμματέως, ἵνα διακρίνῃ τὸν ἐκ Μάσσης Ἀναστάσιον Γαρούφου Ῥόδα, κατηγορούμενον ἐνεκα αἰκιδῶν, ἐν παραβάσει τοῦ ἀρθροῦ 308 §. 4.

Ὁ Ἀνδρέας Μίλησης ἐνεκάλεσε τὸν κατηγορούμενον ὡς αἰκισάνα κατὰ τὴν 26-27 Ἰουλίου 1840, γενομένης δὲ ἀνακρίσεως, ἐξέδθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 75 τῆς 26 Φεβρουαρίου 1841 βούλευμα τοῦ συμβουλίου τοῦ δικαστηρίου τούτου, δι' οὗ παρεπέμφθη ὁ κατηγορούμενος εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου διὰ τὴν ἀδικίαν ὡς ὑπάιτιος τοῦ ἐν τῇ 26-27 Ἰουλίου 1840 εἰς τὴν θέσιν ἁγίου Γεωργίου τοῦ Γκουλεμῆ τῆς περιφέρειας τοῦ δήμου Μάσσης, ἀπρομελετήτως εἰς βρασμὸν ψυχικῆς ὁρμῆς ἀπεφάσισε καὶ ἐξετέλεσε τραυματισμὸν κατὰ τοῦ Ἀνδρέου Μίληση, ἐνεκα τοῦ ὁποίου οὗτος ὑπέπεσε εἰς νόσον καὶ ἀνικανότητα πρὸς ἐργασίαν πλέον τῶν πρῶν ἡμερῶν, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν τριάκοντα, ἐν παραβάσει τοῦ ἀρθροῦ 308 §. 4, τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Κατὰ συνέπειαν ὁ εἰσαγγελεὺς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9174, τῆς 27 Φεβρουαρίου 1841 μνηστείου θεσπίσματος τοιχοκολληθέντος εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἀρθροῦ 461 τῆς ποινικ. δικονομίας ὁρισμένα μέρη καὶ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 5, τῆς 27 Μαρτίου π. ε. τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἑλληνικὸς Ταχυδρόμος, ἐκλήτευσεν τὸν κατηγορούμενον νὰ εμφανισθῇ τὴν 22 τοῦ ἐνεστώτος μηνὸς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου, διὰ νὰ διακρίνῃ ἐνεκα τῆς εἰρημένης πράξεως.

Ἐκφωνήσας δὲ τὸ ὄνομα τοῦ κατηγορουμένου ἐν τῇ χθεσινῇ συνεδρίᾳ, καὶ μὴ εμφανισθέντος ἀνεβλήθη ἡ συζήτησις τῆς προκειμένης κατηγορίας εἰς τὴν σημερινὴν συνεδρίαν δι' ἐλλείψιν καιροῦ, καὶ ἐμνηνισθέντος ἐπίσης τοῦ ὀνόματος τοῦ κατηγορουμένου ἐν τῇ σημερινῇ συνεδρίᾳ, καὶ μὴ εμφανισθέντος τοῦ κατηγορουμένου, συνεχωρήθη ἡ κατ' ἐρήμην αὐτοῦ πρόδος τῆς δίκης, μεθ' ἧς

ἀκούσαν τὸν εἰσαγγελεῖα ἐπαγγεῖλαντα συνοπτικῶς τὴν ἔννοιαν τῆς κατηγορίας· ἔξετασαν ἐνόρκως τοὺς μάρτυρας τῆς κατηγορίας Ἀνδρέαν Μίλησην, Γεώργιον Στράτην, Βασίλειον Καμιλάκη καὶ Γεώργιον Ἰωάννου Οἰκονόμου.

Ἀκούσαν τὸν εἰσαγγελεῖα προτείνοντα νὰ κηρυχθῇ εἰς ἐξάμηνον φυλάκισιν, καὶ εἰς τὰ ἀρθρ. τῆς δίκης.

Ἐπεξέλθον τὴν δικογραφίαν, καὶ

διασκεψθὲν κατὰ τὸν νόμον.

Επειδὴ ὁ κατηγορούμενος κλητευσθεὶς ὡς εἴρηται προσηκόντως, καὶ μὴ εμφανισθεὶς διακρίνεται καὶ καταδικάζεται ἐρήμην κατὰ τὸ ἀρθρ. 403, τῆς ποινικ. δικονομίας.

Επειδὴ ἐκ τῶν ἐνόρκως ἐξετασθέντων μαρτύρων ὁ μὲν Ἀνδρέας Μίλησης παθὼν, κατέθεσεν ὅτι ὡν ἀμειψοφύλαξ κατὰ τὴν ῥηθείαν ἐποχὴν εὔρε τον κατηγορούμενον συλλέγοντα σταφύλια ἀπὸ ἑνῶς ἀμπελοῦ, ἠθέλησε νὰ λάβῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ κατηγορουμένου τὸν σάκιον, εἰς ὃν περιείχοντο ταῦτα, ὁ δὲ κατηγορούμενος δὲν ἄφησεν, ἐκ τούτου ἦλθεν εἰς λόγους, ὅτι ὁ κατηγορούμενος διὰ τινος ῥαβδὸν τὸν ἐκτύπησεν εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ εἰς ἄλλα διάφορα μέρη τοῦ σώματος, καὶ ὅτι ἐκ τούτου ἐνόησεν εἶκοι σχεδὸν ἡμέρας· οἱ δὲ Γεώργιος Στράτης καὶ Βασίλειος Καμιλάκης ὅτι κατὰ τὴν αὐτὴν ἀπηνήσαν καθ' ὅσον πρῶτοι τὸν κατηγορούμενον, καὶ ἐπειτα τὸν παθόντα, ὅτι εἶδον τὸν ταλαιπώρον καθημαγμένον εἰς τὸ πρόσωπον, καὶ μὴ δυνάμενον νὰ περιπατήσῃ, καὶ ἔκριναν αὐτὸν παραπονόμενον ὅτι ὁ κατηγορούμενος τὸν ἐκτύπησε, καὶ ὁ Γεώργιος Ἰω. Οἰκονόμου ὅτι κατὰ πρόσκλησιν τοῦ δημόχου ἐπισκερθεὶς τὴν ἰδίαν ἐποχὴν τὸν παθόντα εὔρε αὐτὸν ἔχοντα αἰκίας

κατὰ τὴν κεφαλὴν, καὶ εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος αὐτοῦ, προξενήντα διὰ ὀληπτικοῦ ὄργανου, ἐξ ὧν ὑπέπεσε οὗτος εἰς νόσον, καὶ ἀνικανότητα πρὸς ἐργασίαν διαρκεσάσης εἰκοσι πέντε περίπου ἡμέρας· ἐκ δὲ τούτου ἀποδίδεται ἡ εἰς τὸν κατηγορούμενον ἀποδιδόμενη πρᾶξις, καὶ

Ἐπειδὴ ὑπάρχει ἔγκλησις·

Διὰ ταῦτα διακρίνῃ ἐρήμην τὸν Ἀναστάσιον Γαρούφου Ῥόδα, κατοίκου Μάσσης κηρύττει αὐτὸν ἔνοχον ἐν τῇ 26-37 Ἰουλίου 1840 εἰς τὴν θέσιν ἁγίου Γεωργίου τοῦ Γκουλεμῆ τῆς περιφέρειας τοῦ δήμου Μάσσης ἀπρομελετήτως εἰς βρασμὸν ψυχικῆς ὁρμῆς ἀπεφάσισε καὶ ἐξετέλεσε τραυματισμὸν κατὰ τοῦ Ἀνδρέου Μίληση ἐνεκα τοῦ ὁποίου οὗτος ὑπέπεσε εἰς νόσον, καὶ ἀνικανότητα πρὸς ἐργασίαν, διαρκεσάσαν ὑπὲρ τὰς τρεῖς ἡμέρας, ἀλλ' ὅχι καὶ ὑπὲρ τὰς τριάκοντα, καὶ

Επειδὴ ἡ πρᾶξις αὕτη εἶναι πλημμέλημα προνοούμενον καὶ τιμωρούμενον ἀπὸ τὸ ἀρθρ. 308, §. 4 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὁρίζον.

Ἀρθρ. 308, ἐὰν ὁ τραυματισμὸς ἀπεφάσισθαι καὶ ἐξετελέσθαι ἀπρομελετήτως εἰς βρασμὸν ψυχικῆς ὁρμῆς, ἢ εἰς ἀπαρασκευάστους διαπληκτισμούς, καταγινώσκεται· §. 4 Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθροῦ 4, φιλάκισις τὸ πολὺ ἐνὰς μηνός, ἢ ἀπὸ τριῶν μηνῶν ἕως δεκατεσσάρων ἡμερῶν.

Διὰ ταῦτα ἔχον ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ἀρθρ. 82 τῆς ποινικῆς δικονομίας, καταδικάζει τὸν εἰρημένον Ἀναστάσιον Γαρούφου Ῥόδα εἰς τριμηνον φυλάκισιν, εἰς τὰ ἐξόδα τῆς δίκης ἐκκαθαρισθησόμενα, καὶ εἰς τὰ τέλη τῆς σημερινῆς, ἢ ἐντέλεις τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἀνατίθεται εἰς τὸν εἰσαγγελεῖα.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφάσισθαι ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 23 Αὐγούστου 1841, δημοσιευθεῖσα παραχρῆμα ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

Ὁ προεδρεύων δικαστῆς Χ. ΜΑΤΑΚΙΔΗΣ, Δ. Σ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΦΕΤΑΛΙΔΗΣ, Α. ΠΛΑΤΙΚΑΣ, Α. ΣΕΚΕΡΗΣ.

(Τ. Σ.)

Ὁ ὑπογραμματεὺς Ν. Δ. Λασπᾶς.

[Ελ. 1 Σεπτεμβρ.]

[Αρ. εγγράφ. 140.]

(2)

[Αρ. βιβλ. καταχ. 357.]

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Ναυπλίῳ πλημμελειοδικών.

Συγκείμενον παρὰ τῶν δικαστῶν Δημητρίου Κ. Σούτζου, προεδρεύοντος, Χρηστοδούλου Ματακίδου, Χρήστου Στ. Ἀντωνοπούλου, Κωνσταντίνου Φεταλίδου καὶ τοῦ παρόδρου Ἀντωνίου Ῥαμαντάνη, κωλυμένου τοῦ προέδρου Μ. Οἰκονόμου, καὶ τοῦ δικαστοῦ Ἀθανασίου Πλατύκα, καὶ τῶν παρόδρων Ἀθανασίου Σέκερη, Γεωργίου Ὀρφανίδου καὶ Δημητρίου Π. Βασιλείου.

Συνεδρίασαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τὴν δεκάτην ἐνάτην Αὐγούστου τοῦ χηλοστοῦ δικτατορίου τοῦ τεσσαρακοστοῦ πρώτου ἔτους, παρόντων τοῦτε εἰσαγγελέως Νικολάου Ἰωαννίδου, καὶ τοῦ ὑπογραμματέως Νικολάου Λασπᾶ, ἐν ἐλλείψει γραμματέως, ἵνα διακρίνῃ τὸν Δημήτριον Κανελλάκη, ἐκ Θήρας, ναύτην μὴ ἐμφανισθέντα.

Ὁ Γεώργιος Καραδῆμος διὰ τῆς ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1838 ἀναφοράς του πρὸς τὸν δημοτικὸν ἀστυνόμον Πόρου, κατεμήνυσεν τὸν κατηγορούμενον ὑπηρετῆν αὐτοῦ ὅτι ἐκλεψεν ἐκ τῆς ἐν Πόρῳ οἰκίας του ἐν θέσιν μετὰ τὰ ἐπ' αὐτῷ προσδραμένα δεκατέσσαρα ἡμίσεια καὶ δύο ἀνέκρια τουργικὰ χρυσὰ εἰκοσσάρια, τὰ ὅποια ἐπώλησε πρὸς τὸν ἐμπόρον Μιχαὴλ Γραβᾶ πρὸς δραχμὰς 3 καὶ λεπ. 30 ἐν ᾧ τιμῶνται πρὸς δραχμὰς 3 καὶ λεπ. 10 ὡς ἐπληροροσθῇ ἀπὸ τὸν ἴδιον Μιχαὴλ Γραβᾶ.

Ἐνεργηθεὶς πρὸς ἀνακρίσεως, ὁ εἰσαγγελεὺς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6,634 τῆς 16 Νοεμβρίου 1840 μνηστείου θεσπίσματος τοιχοκολληθέντος εἰς τὰ ἀπὸ τὸ ἀρθρ. 461 τῆς ποιν. δικονομίας διατεταγμένα μέρη, καὶ δημοσιευθέντος διὰ τοῦ παραρτήματος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 10 τῆς 13 Μαΐου φέλλου τῆς ἐφημ. ὁ Ἑλλ. Ταχυδρόμος, ἐκλήτευσεν τὸν κατηγορούμενον νὰ εμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου τὴν πρώτην τρίτην μετὰ τρεῖς μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ῥηθέντος κλητείου ἐπικρίματος εἰς τὴν εἰρημένην ἐφημερίδα, ἥτις εἶναι ἡ σημερινὴ τρίτη, διὰ νὰ διακρίνῃ ὡς ὑπάιτιος, τοῦ ὅτι κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1838 ἐν γνώσει αὐτογνημόνως ἔλαθεν εἰς τὴν κατοχὴν του, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Γεωργίου Δ. Καραδῆμα ἐν θέσιν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἔχον προσεδραμένα δεκατέσσαρα ἡμίσεια καὶ δύο ἀνέκρια εἰκοσσάρια τουργικὰ, ἀνήκοντα εἰς τὸν εἰρημένον Καραδῆμα, καὶ ὑπερβαίνοντα τὰς εἰκοσι δραχμὰς οὐχὶ δὲ καὶ τὰς τετρακοσίας, διὰ νὰ τὰ ἐχῃ παρὰ νόμους ὡς ἰδιοκτησίαν του, ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἀρθροῦ 373 καὶ 376 §. 8 τοῦ ποιν. νόμου, ἀλλὰ μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ κατηγορουμένου συνεχωρήθη ἡ κατ' ἐρήμην αὐτοῦ πρόδος τῆς δίκης, μεθ' ἧς ἀκούσαν τὸν εἰσαγγελεῖα ἀπαγγεῖλαντα συνοπτικῶς τὴν ἔννοιαν τῆς κατηγορίας.

Ἐξετάσαν ἐνόρκως τὸν μάρτυρα τῆς κατηγορίας Γεώργιον Καραδῆμα· Ἀκούσαν τὸν εἰσαγγελεῖα αἰτήσαντα νὰ κηρυχθῇ ὁ κατηγορούμενος ἔνοχος καὶ νὰ ἐπιβληθῇ εἰς αὐτὸν ἀνάλογος ποινή.

Ἐπεξέλθον τὴν δικογραφίαν καὶ διασκεψθὲν κατὰ τὸν νόμον.

Επειδὴ ὁ κατηγορούμενος κλητευσθεὶς ὡς ἔφη ἐρητῶ προσηκόντως, καὶ μὴ εμφανισθεὶς διακρίνεται καὶ καταδικάζεται ἐρήμην, κατὰ τὸ ἀρθρ. 403 τῆς ποιν. δικονομίας.

Επειδὴ ἀπὸ τὴν κατάθεσιν τοῦ μάρτυρος Γεωργίου Καραδῆμα καταθέσαντος σύμφωνα μετὰ τὴν ἄνω εἰρημένην καταμηνυσίν του, καὶ ἀπὸ τὴν ἐνώπιον τοῦ ἀστυνόμου Καραυρίας γενομένην ὁμολογίαν τοῦ κατηγορουμένου ὁμολογήσαντος ὅτι ὡν ὑπηρετῆς πρὸς τὸν ῥηθέντα Καραδῆμα τῷ ἐξήτησεν ὀλίγα χρήματα εἰς λογαριασμὸν τοῦ μισθοῦ του, ἀλλὰ δὲν τοῦ ἔδωκεν, ὅτι ἐκ τούτου στενοχωρηθεὶς ἔφηρε τὸν εἰρημένον φέσιον μετὰ εἰκοσσάρια τὰ ὅποια ἔδωκεν εἰς τὸν Μιχαὴλ Γραβᾶ καὶ ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ἑλληνικὰ νομίσματα, ἀποδεικνύεται ἡ ἀποδιδόμενη εἰς αὐτὸν πρᾶξις.

Διὰ ταῦτα διακρίνῃ ἐρήμην τὸν Δημήτριον Κανελλάκη, γεννηθέντα εἰς Θήραν, ναύτην, ἔτων 24, κηρύττει αὐτὸν ἔνοχον, ὅτι τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1838 ἐν Πόρῳ ἐν γνώσει ἔλαθεν εἰς τὴν κατοχὴν του αὐτογνημόνως καὶ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ῥηθέντος Γεωργίου Καραδῆμα ἐν θέσιν μετὰ φλωρία χρυσᾶ τουργικὰ εἰκοσσάρια ἀνήκοντα εἰς τὸν αὐτὸν Γεώργιον Καραδῆμα ἀξίας πλέον τῶν εἰκοσι δραχμῶν οὐχὶ δὲ καὶ τῶν τετρακοσίων, διὰ νὰ τὰ ἐχῃ παρὰ νόμους ὡς ἰδιοκτησίαν του, καὶ

Επειδὴ ἡ πρᾶξις αὕτη προνοεῖται καὶ χαρακτηρίζεται ὡς πλημμέλημα ἀπὸ τὰ ἀρθρ. 373 καὶ 376 §. 8 τοῦ ποιν. νόμου ὁρίζοντα « 373 α ἡ κλοπὴ ἥτις ἐν » ἔχει καμίναν τῶν εἰς τὰ ἀκόλουθα ἀρθρ. 374 καὶ 375 ὁριζόμενων ἐπιβαρυντικῶν » κῶν ιδιοτήτων, τιμωρεῖται μετὰ φυλάκισιν, ἐὰν τῆς κλοπῆς τὸ ἀντικείμενον ὑπερ- » βαίῃ τὴν ἀξίαν τῶν 20 δραχμ. ἀρθ. 376 ὡς ἰδιαιτέρως ἐπιβαρυνούσα αἰτία θεωρεῖται » ἐὰν ἡ κλοπὴ προχθῇ 1) εἰς πράγματα ἀνήκοντα εἰς τὸ κράτος, εἰς τὸν βασιλέα, » ἢ εἰς τὸν βασιλικὸν οἶκον, ἢ εἰς κατάστημα ἐκκλησιαστικόν, διδασκαλὸν, ἢ φιλάν- » θρωπον, ἢ ἄλλως ἀμειψοφύλαξ εἰς ὄφελος ἢ εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ, ἢ τεθειμένα » ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ἀρχῆς, ἢ κατασχεθέντα ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, 2) εἰς » ζωὰ θύσαντα, αἰχμαλώτους, ἢ ἐλαυνόμενα εἰς κυψέλλας μελισσῶν ἐν ὑπαίθρῳ εἰς » γεωργικὰ ἐργαλεῖα καὶ ζωὰ εὐρισκόμενα ἐπὶ τῶν ἀγρῶν, εἰς καρποὺς θερισμένους » καὶ μὴ ἐναποταμιευμένους εἰσέτι εἰς περιφρακτὸν μέρος, εἰς ξυλικὴν μεκομένην » μὲν ἀλλ' εἰσέτι εἰς τὸ ὑπαίθρῳ καμμένην, εἰς ξύλα ἐπιπλέοντα ἢ εἰς σχοδιὰς » εἰς ἀγριμαῖα περιλειπόμενα, ἢ ἐν κρεσποραφίαις διαττόμενα, εἰς ἔχθρας ἐπὶ γῆσιν » τροφείων, εἰς ὄθνας λευκανομένας καὶ εἰς ἄλλα πράγματα μὴ δυνάμενα νὰ φυ- » λαχθῶσιν ἰδίως, 3) εἰς τεχνουργήματα ἐκτεθειμένα εἰς θέαν τοῦ δημοσίου, ἢ εἰς » 4) ἐν καιρῷ πυρκαϊᾶς ἢ πλημμύρας, εἰς δεινούς κινδύνους πολέμου, ἐν καιρῷ » στάσεως ἢ ἄλλας παρομοίας δυστυχεῖς περιστάσεις, 6) εἰς κοινὰ πρᾶγματα, εἰς » ἀγορὰς γενομένας κατ' ἔτος, ἢ κατὰ ἐβδομάδα, ἢ σὺν ῥοθῇ λαοῦ συναθροισμένου » ἐπὶ δημοσίου τόπου, 7) ἐν καιρῷ νυκτός, 8) ἀπὸ ὑπηρετίας ἐντὸς τῆς περιπτώ- »

» σέως τοῦ ἄρθρου 377 §. 7 ἀπὸ συνεργάτης ἢ μαθητᾶς, ἀπὸ ἡμερομηνίας, ἢ ἄλλους μισθώνας, ἢ ἐπισιτίους, οἵτινες εἰσέρχονται διὰ τοῦτο εἰς οἰκίαν τινά, καὶ ἐξέρχονται αὐτῆς κατ' ἐκείνων παρὰ τοὺς ὁποίους ὑπερεστέρας, καταπρωτεργάτου ἢ οικοδομητοῦ, ἢ κατὰ τινος ὅστις εὐρίσκεται μετ' αὐτῶν εἰς τὴν αὐτὴν κατ' οἶκον κοινότητι.

Διὰ ταῦτα ἔχον ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ἄρθρ. 82 τῆς ποιν. δικονομίας, καταδικάζει τὸν εἰρημέσον Δημήτριον Κανελλόπουλον εἰς τριῶν μηνῶν φυλάκισιν, εἰς τὰ ἐξόδα τῆς δίκης καὶ εἰς τὰ τέλη τῆς σημανσεως ἐγκαταρτισθόμενα.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἀνατίθεται εἰς τὸν εἰσαγγελέα. Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ναυπλίῳ, τὴν δεκάτην ἐνάτην Αὐγούστου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πρώτου ἔτους.

Ὁ προεδρεύων δικαστὴς Δ. Κ. ΣΟΥΤΖΟΣ, ΧΡ. ΜΑΤΑΚΙΔΗΣ, Χ. Σ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΡΑΜΑΝΑΝΗΣ.
(Τ. Σ.) Ὁ ὑπογραμματεὺς Ν. Δ. Λασιπᾶς.

[Ἐλ. 9 Σεπτεμβρ.]

(1)

[Ἀρ. ἐγγράφ. 126.]

[Ἀρ. βιβλ. καταχ. 370.]

Τὸ ἐν Σύρι δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν

Συγκείμενον ἀπὸ τὸν πρόεδρον Σολομῶντα Νικολαΐδην, τοὺς δικαστὰς Ἰωάννην Σακελλαρόπουλον, καὶ Νικόλαον Γερασίου Ἰγγλέσην, ἀνακριτὴν, καὶ τοὺς πρῶτον καὶ τέταρτον παρόδρους Ἰωάννην Κασσαβέτην, καὶ Νικόλαον Καλλέργην, κωλυομένων τῶν ἀρχαιοτέρων παρόδρων.

Συνεδρίασαν δημοσίως τὴν 12 Αὐγούστου 1841, παρόντων τοῦ δικαστοῦ Δημ. Νοῦλλα, ἀναπληροῦντος τὸν εἰσαγγελέα Μιχ. Κασσιέρη, ἀπόντα, ἀσθενούντος τοῦ ἀντεισαγγελέως Γεωργ. Π. Τριανταφύλλου, καὶ τοῦ ὑπογραμματεῖος Λεωνίδα Γ. Κουρούκαφα, ἐν ἐλλείψει γραμματέως, διὰ τὴν δικάσιν τὸν ἐπὶ ἐξουσίᾳ τῆς κατηγορουμένου Ἀναστάσιον Ἀθανασίου Χαρίτου, ἀρτοπώλην, κάτοικον ἐνταῦθα, μὴ ἐμφανισθέντα.

Ὁ Γεώργιος Δάρας, ἀγορονόμος Ἐρμούπολεως, κατεμήνυσε τὸν διαληφθέντα Ἀναστάσιον Ἀθανασίου Χαρίτου, ὅτι τὴν 12 Ἰουνίου π. ε. καθύβρισε αὐτὸν, ἐνῷ ἐξέσταν ἐπ' ἔργῳ τῆς υπηρεσίας του, δι' ὀνειδιστικῶν λέξεων. Ἐπὶ τῆς μηνύσεως ταύτης ἐνεργηθείσης προανακρίσεως, τὸ συμβούλιον τοῦ δικαστηρίου τούτου διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144 καὶ ἀπὸ 16 Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους βουλευμάτος του ἀνέπεμψε τὸν κατηγορούμενον εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, διὰ τὴν δικάσιν, ὅτι κατὰ τὴν 12 Ἰουνίου π. ε. ἐξέβρισε τὴν τιμὴν τοῦ ἀγορονόμου Γεωργ. Δάρα, προσάπτων εἰς τὸν ἴδιον ἰδιώματι τῆς μέθης, ἢ δὲ ὕβρις δύναται νὰ ἔχη ἐπιβλαβὴ ἐπὶ ὁρῶν εἰς τὴν ὑπόληψιν τοῦ ὕβρισθέντος, καὶ εἰς τὰς σχέσεις τῆς τάξεώς του, ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 29 § 1, τοῦ περὶ ἐξουβρίσεων ἐν γένει νόμου, καὶ ἀπεφάνητο ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν κατὰ τοῦ διαληφθέντος Ἀναστάσιου Ἀθανασίου Χαρίτου, ἐνεκα ἐξουβρίσεως τῆς εἰς τὴν ἀρχὴν ὀφειλομένης τιμῆς. Κατὰ συνέπειαν δὲ τοῦ βουλευμάτος τούτου, ὁ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελεὺς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 20117, καὶ ἀπὸ 22 Ἀπριλίου ε. ε. κλητηρίου ἐπικρίματος τοῦ ἐκάλεσε τὸν ῥηθέντα κατηγορούμενον νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου τὴν πρώτην τρίτην δικάσιμον ἡμέραν, μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν, ἀπ' ἧς ἡμέρας δημοσιεύθῃ τὸ κλητήριο ἐπικρίμα διὰ τῆς ἐφημερίδος «Ὁ Ἕλλην. Ταχυδρόμος», διὰ τὴν δικάσιν ἐνεκα τῆς προσάπτουσας εἰς αὐτὸν πράξεως, τὸ δὲ κλητήριο τοῦτο ἐπικρίμα ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 10, καὶ ἀπὸ 10 Μαΐου ε. ε. παραρτήματος τῆς ἐφημερίδος Ἐρμούπολεως καὶ ἐτοιχοκλήθη εἰς τὴν ἐνταῦθα τελευταίαν κατοικίαν τοῦ κατηγορουμένου, εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου, καὶ εἰς τὸν διὰ δημοσίους τοιχοκλήσεις προσδωρισμένον τόπον, ὡς φαίνεται ἀπὸ τὰ ἀπὸ 28 καὶ 30 Ἀπριλίου ε. ε. τρία ἀποδεικτικά τοῦ ἀστυνομικοῦ ἀρχιεργατοῦ Ἀθανασίου Δοντά, ἐπομένου δ' εἰσαγγελεὺς εἰσέφερε τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν διὰ τὴν δικάσιν εἰς τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν, ἀλλ' ὁ κατηγορούμενος δὲν ἐνεφανίσθη.

Συγγωρηθείσης τῆς κατ' ἐρήμην συζητήσεως ἔξετάσαν ἑνόχως τοὺς μάρτυρας Εὐστράτιον Σακελλαρίου Ἀλληλοῦσαν, Κωνσ. Σιδηλόγλου καὶ Δημήτριον Κατζίαν.

Ἀκούσαν τὸν ἀναπληροῦντα τὸν εἰσαγγελέα δικαστὴν ἀναπτύξαντα τὴν κατηγορίαν καὶ ζητήσαντα νὰ κηρυχθῇ ὁ κατηγορούμενος ἑνόχος, καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς τριῶν μηνῶν φυλάκισιν, ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 29 § 3, τοῦ περὶ ἐξουβρίσεων ἐν γένει νόμου, διότι ὁ Γεώργιος Δάρας, ὡς ἀγορονόμος, ἔχει δικαίον ν' ἀπαιτῇ παρὰ τοῦ κατηγορουμένου, ὡς ἀρτοπώλου, ἰδιαίτερον σέβας.

Ἀναγνόν τὴν δικογραφίαν, σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς συζητήσεως ἀπεδείχθη ἀποχρώντως ὅτι ὁ κατηγορούμενος Ἀναστάσιος Ἀθανασίου Χαρίτου, κατὰ τὴν 12 Ἰουνίου π. ε. προσέβαλε τὴν τιμὴν τοῦ ἀγορονόμου Ἐρμούπολεως Γεωργίου Δάρα διὰ τῶν ὀνειδιστικῶν λέξεων, «πᾶς καὶ μεθὰς καὶ ἔρρεσαι καὶ μᾶς κάμνεις τὸν γιαντίτσην, καὶ μᾶς σαλίζεις», ἀποδίδων εἰς αὐτὸν τὸ ἴδιωμα τῆς μέθης.

Ἐπειδὴ ἡ πράξις αὕτη προβλέπεται ἀπὸ τὸ ἄρθρον 29 § 3, τοῦ περὶ ἐξουβρίσεων ἐν γένει νόμου ὁρίζοντος οὕτως: «ὅστις ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῆς ψευδοῦς, καταμηνύσεως, ἢ συκοφαντίας, προσβάλλει διὰ λόγου, ἢ δι' ἐγγράφου, ἢ διὰ συμβολικῆς παραστάσεως τὴν τιμὴν τοῦ ἄλλου, δυσφημεῖ, λοιδορεῖ, χλευάζει, αὐτὸν περιφρονητικῶς, ἢ προσάπτειν εἰς τὸν ἴδιον ἰδιώματι, δόξης, ἢ φρονήματα, περιφρονητικά, εἴτε ἀναφέρεται ὀνομαστικῶς ὁ προσβαλλόμενος, εἴτε ἄλλως καὶ ὡς οἰονόηται τρόπον χαρακτηριστικῶς, τιμωρεῖται κατὰ τὰς ἀκολούθως περιστάσεις, μετὰ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἑξ μηνῶν, 1) . . . 2) . . . 3) «ἐὰν αὕτη ἀπετείνετο» εἰς πρόσωπα, τὰ ὁποῖα διὰ τὴν τάξιν των, ἢ δι' ἄλλας σχέσεις, εἶχον δικαίον ν' ἀπαιτῶσι παρὰ τοῦ ὕβριστοῦ ἰδιαίτερον σέβας καὶ τιμὴν.»

«Ἡ παρούσα δὲ, ἡ πλειοτέρων τοιοῦτων περιστάσεων, ἰσχύει ὡς ἰδιαίτερα ἐπιβαρυνούσα αἰτία.»

Διὰ ταῦτα καὶ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 462, τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἀποφασίζει ἐρήμην.

Κηρύττει τὸν Ἀναστάσιον Ἀθανασίου Χαρίτου, ἀρτοπώλην, κάτοικον ἐνταῦθα, ἑνόχον τοῦ ὅτι κατὰ τὴν 12 Ἰουνίου π. ε. προσέβαλε τὴν τιμὴν τοῦ ἀγορονόμου Ἐρμούπολεως Γ. Δάρα, διὰ τῶν ὀνειδιστικῶν λέξεων, «πᾶς καὶ μεθὰς καὶ ἔρρεσαι καὶ μᾶς κάμνεις τὸν γιαντίτσην καὶ μᾶς σαλίζεις», ἀποδίδων εἰς αὐτὸν τὸ ἴδιωμα τῆς μέθης, ἐν ᾧ ἔργεῖται ὡς ἀρτοπώλης πρὸς ἀγορονόμον ἰδιαίτερον σέβας, καὶ καταδικάζει τὸν αὐτὸν Ἀναστάσιον Ἀθανασίου Χαρίτου εἰς φυλάκισιν ἐνὸς μηνός, καὶ εἰς τὰ ἐγκαταρτισθόμενα ἐξόδα τῆς δίκης.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ἐνταῦθα εἰσαγγελέως.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Σύρι, τὴν 12 Αὐγούστου τοῦ 1841.

Ἐδημοσιεύθη ἡ παρούσα κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν.

Ὁ πρόεδρος Σ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ι. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. Γ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ, Ι. ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ, Ν. ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ.
(Τ. Σ.) Ὁ ὑπογραμματεὺς Α. Γ. Κουρούκαφας.

[Ἐλ. 12 Σεπτεμβρίου.]

(2)

[Ἀριθ. ἐγγράφ. 131.]

[Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 375.]

Τὸ ἐν Σύρι δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν

Συγκείμενον ἀπὸ τὸν πρόεδρον Σολομῶντα Νικολαΐδην, τοὺς δικαστὰς Ἰωάν. Σακελλαρόπουλον, καὶ Δημήτριον Νοῦλλα, προσωρινὸν ἀνακριτὴν, ἀπόντος τοῦ ἀνακριτοῦ Ν. Γερασίου Ἰγγλέση, καὶ τοὺς β' καὶ γ' παρόδρους Παρσκαίου Κάζηραν καὶ Μηχάηλ Πολέμην, κωλυομένου τοῦ πρώτου παρόδρου Ἰωάννου Κασσαβέτου.

Συνεδρίασαν δημοσίως τὴν 22 Αὐγούστου 1841, παρόντων τοῦ ἀντεισαγγελέως Γεωργ. Π. Τριανταφύλλου καὶ τοῦ ὑπογραμματεῖος Λεωνίδα Γ. Κουρούκαφα, ἐν ἐλλείψει γραμματέως, διὰ τὴν δικάσιν τοὺς ἐπὶ διατράξει οἰκιακῆς εἰρήνης διὰ βαιοπαγῶν κατὰ προσώπων καὶ πραγμάτων ἐν καιρῷ νυκτός, κατηγορουμένους

Συνεδρίασαν δημοσίως τὴν 22 Αὐγούστου 1841 παρόντων τοῦ ἀντεισαγγελέως Γεωργίου Π. Τριανταφύλλου καὶ τοῦ ὑπογραμματεῖος Λεωνίδα Γ. Κουρούκαφα, ἐν ἐλλείψει γραμματέως, διὰ τὴν δικάσιν τοὺς ἐπὶ κλοπῇ κατηγορουμένους Μηχάηλ Δημητρίου Ἀτζακᾶν, καὶ κατοίκους Κέας, ἐμφανισθέντες μόνον τοῦ δευτέρου.

Οἱ διαληφθέντες Μηχάηλ Δημητρίου Ἀτζακᾶν καὶ κάτοικοι ὠσαύτως Κέας, κατεμηνύθησαν εἰς τὸν ἐνταῦθα εἰσαγγελέα ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ Κέας, ὅτι κατὰ τὴν νύκτα τῆς 28 Ἰανουαρίου 1839 ἔκλεψαν ἐκ τοῦ κατὰ τὴν θέσιν Πόλεως τῆς Κέας, προσωρινισμένου ἀλλεευτικοῦ πλοιαρίου τοῦ Μητροῦ Κιούρη, Ὑδραίου, διάφορα κινητὰ πράγματα, ἐπὶ τῆς μηνύσεως ταύτης, ἐνεργηθείσης προεισαγωγικῆς ἀνακρίσεως, τὸ συμβούλιον τοῦ δικαστηρίου τούτου διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 140 καὶ ἀπὸ 8 Αὐγούστου π. ε. βουλευμάτος του, ἀπεφάνητο μὲν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν κατὰ τοῦ ἐνεκα κλοπῆς, παρέπεμψε δὲ τοὺς εἰρημένους Μηχάηλ Δημητρίου Ἀτζακᾶν, καὶ εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου, διὰ τὴν δικάσιν, ὅτι κατὰ τὴν νύκτα τῆς 28 Ἰανουαρίου 1839, ἔλαβον ἑκτὸς ἀλλεευτικοῦ πλοιαρίου ἐν γνώσει εἰς τὴν κατοχὴν των αὐτογνομίως, καὶ ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτήμονος Μητροῦ Κιούρη Ὑδραίου, διάφορα κινητὰ πράγματα, διὰ τὴν τὰ ἐξωσι παρὰ νόμους ὡς ἰδιοκτησίαν των, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ὑπερβαίνει μὲν τὰς εἴκοσι δραχμὰς ἀλλ' ὅχι καὶ τὰς τετρακοσίας, ἐπὶ παραβάσει τῶν ἀρθ. 271, 373 καὶ 376, § 7 τοῦ ποιν. νόμου, κατὰ συνέπειαν τοῦ βουλευμάτος τούτου ὁ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελεὺς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4893 καὶ ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου π. ε. κλητηρίων θεσπισμάτων του ἐκάλεσε τοὺς κατηγορουμένους νὰ ἐμφανισθῶν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου, τὴν 18 Μαρτίου ε. ε. διὰ τὴν δικάσιν ἐν ἐκείνῃ τῇ εἰς αὐτοὺς προσάπτουσας πράξεως, ἀλλὰ μὴ ἐμφανισθέντων τῶν κατηγορουμένων, καθὼς καὶ τῶν ματύρων, τὸ δικαστήριον διὰ τῆς ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίας καὶ ὑπ' ἀριθ. 41 ἀποφάσεως του ἀνέβαλε τὴν συζήτησιν τῆς δίκης καταστάνας δὲ φυλάκισιν τοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν κατηγορουμένων, ἦτοι τοῦ Μηχάηλ Δημητρίου Ἀτζακᾶν, ὁ εἰσαγγελεὺς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1516 καὶ ἀπὸ 27 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς κλητηρίου ἐπικρίματος του, ἐκάλεσε αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου τὴν πρώτην παρακαθεύον δικάσιμον ἡμέραν, μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων μηνῶν, ἀπ' ἧς ἡμερομηνίας τὸ κλητήριο ἐπικρίμα, διὰ τῆς ἐφημερίδος «Ὁ Ἕλλην. Ταχυδρόμος», διὰ τὴν δικάσιν ἐνεκα τῆς προσάπτουσας πράξεως, τὸ δὲ κλητήριο τοῦτο ἐπικρίμα ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7 καὶ ἀπὸ 15 Ἀπριλίου ε. ε. παραρτήματος τῆς ἐφημερίδος, καὶ καὶ ἐτοιχοκλήθη εἰς τὴν ἐν Κέᾳ τελευταίαν τοῦ κατηγορουμένου κατοικίαν, καὶ εἰς τὸν διὰ δημοσίους τοιχοκλήσεις προσδωρισμένον τόπον, ὡς φαίνεται, ἀπὸ 3 καὶ 4 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Ἀπριλίου δύο ἀποδεικτικά τοῦ κλητηρίου τῆς ἀστυνομίας Ἐρμούπολεως Κυριακοῦ Βύστρατιου, καὶ τοῦ παρὰ τῷ εἰρηνοδίκῳ Κέας διατελούντος κλητηρίου Ἰωάννου Ηρωτανταρίου, ἐπομένου δ' εἰσαγγελεὺς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2148 καὶ ἀπὸ 29 Ἀπριλίου ε. ε. κλητηρίου θεσπισμάτων του, ἐκάλεσε ἐκ νέου καὶ τὸν ἕτερον κατηγορούμενον νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου διὰ τὴν δικάσιν εἰς τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν, ἀλλ' ὁ διαληφθεὶς Μηχάηλ Δημητρίου Ἀτζακᾶν, φυγάδικος, δὲν ἐνεφανίσθη.

Συγγωρηθείσης τῆς κατ' ἐρήμην συζητήσεως ὡς πρὸς τὸν μὴ ἐμφανισθέντα κατηγορούμενον Μηχάηλ Δημητρίου Ἀτζακᾶν, ἐξετάσαν ἑνόχως τοὺς μάρτυρας Βασίλειον Πέτρου Ζαντίην, Κάρλον Πολίτην, καὶ Ἰωάννην Μαυρομμάτην.

Ἐξετάσαν τὸν πρῶτον κατηγορούμενον.

Ἀκούσαν τὸν ἀντεισαγγελέα ἀναπτύξαντα τὴν κατηγορίαν καὶ ζητήσαντα, καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸν ἀπόντα κατηγορούμενον, νὰ κηρυχθῇ οὗτος ἑνόχος τῆς προσάπτουσας εἰς αὐτὸν πράξεως, καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς ἑξ μηνῶν φυλάκισιν, καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὸν παρόντα νὰ κηρυχθῇ ἄθως, διότι ἐκ τῆς συζητήσεως δὲν προκύπτουν κατ' αὐτοῦ ἀποδείξεις ἐνοχῆς.

Ἀναγνόν τὴν δικογραφίαν.

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς συζητήσεως ἀπεδείχθη ἀποχρώντως, ὅτι ὁ ἀπὸν κατηγορούμενος κατὰ τὴν νύκτα τῆς 28 Ἰανουαρίου 1839 ἔλαβεν ἐν γνώσει εἰς τὴν κατοχὴν του αὐτογνομίως, καὶ ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτήμονος ἐκ τοῦ κατὰ τὴν θέσιν Πόλεως τῆς Κέας προσωρινισθέντος τότε ἀλλεευτικοῦ πλοιαρίου τοῦ Μητροῦ Κιούρη, Ὑδραίου, διάφορα κινητὰ πράγματα, διὰ τὴν τὰ ἐξωσι παρὰ νόμους ὡς ἰδιοκτησίαν του ἢ δὲ ἀξία αὐτῶν ὑπερβαίνει μὲν τὰς εἴκοσι δραχμὰς, ἀλλ' ὅχι καὶ τὰς τετρακοσίας, δὲν ἀπεδείχθη δὲ ὅτι ὁ παρὼν συγκατηγορούμενος συνέπραξεν εἰς τὴν κλοπὴν ταύτην.

Ἐχον ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 571, 373, § 7. τοῦ ποινικοῦ νόμου, ὁρίζοντα ἄρθρ. 371 «ἐνόχος κλοπῆς εἶναι, ὅστις ἐν γνώσει λαμβάνει εἰς κατοχὴν αὐτογνομίως καὶ ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἔχοντος δικαίωμα, ξένα κινητὰ κτήματα» μὴ ἐξαιρουμένων μετ' αὐτῶν τῶν ἔργων τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦς, διὰ τὴν τὰ ἐξωσι παρὰ νόμους ὡς ἰδιοκτησίαν του.

«Ἡ κλοπὴ εἶναι τετελεσμένη, ἀπ' ἧς στιγμῆς ὁ κλέπτης καταλάβῃ τὸ πρᾶγμα ἀφαιρέσας αὐτὸ ἀπὸ τὸν τόπον του, ἢ ἄλλως νὰ λάβῃ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του.» ἄρθρ. 373 «ἡ κλοπὴ, ἥτις δὲν ἔχει κύριον τῶν εἰς τὰ ἀκλόουθα ἄρθρα 374 καὶ 375.» ὁρισμένων ἐπιβαρυντικῶν ἰδιότητων, τιμωρεῖται μετὰ φυλάκισιν, ἐκ τῆς κλοπῆς τὸ ἀντικείμενον ὑπερβαίνει τὴν ἀξίαν τῶν εἰκοσι δραχμῶν, ἢ καὶ ἄρθρ. 376. ὡς ἰδιαίτερος ἐπιβαρυντικὴ αἰτία τιμωρεῖται, ἐν ἡ κλοπῇ πρᾶχθῇ 1) . . . 2) . . . 3) . . . 4) . . . 5) . . . 6) . . . 7) . . . ἐν καιρῷ νυκτός.»

Διὰ ταῦτα καὶ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 462 τῆς ποινικῆς δικονομίας κηρύττει κατ' ἀντιμωλίαν μὲν τὸν ἄθωον τῆς ἐπὶ κλοπῇ κατηγορίας, κατ' ἐρήμην δὲ τὸν Μηχάηλ Δημητρίου Ἀτζακᾶν, ἐνόχον τοῦ ὅτι κατὰ τὴν νύκτα τῆς 28 Ἰανουαρίου 1839 ἔλαβεν ἐκ τινος ἀλλεευτικοῦ πλοιαρίου ἐν γνώσει εἰς τὴν κατοχὴν του αὐτογνομίως, καὶ ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτήμονος Μητροῦ Κιούρη, Ὑδραίου, διάφορα κινητὰ πράγματα διὰ τὴν τὰ ἐξωσι παρὰ νόμους ὡς ἰδιοκτησίαν του, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ὑπερβαίνει μὲν τὰς εἴκοσι δραχμὰς, ἀλλ' ὅχι καὶ τὰς τετρακοσίας καὶ καταδικάζει τὸν διαληφθέντα Μηχάηλ Δημητρίου Ἀτζακᾶν, κάτοικον Κέας εἰς φυλάκισιν μηνῶν δύο, καὶ εἰς τὰ ἐγκαταρτισθόμενα ἐξόδα τῆς δίκης.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ἐνταῦθα εἰσαγγελέως.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Σύρι, τὴν εἰκοστήν δευτέραν Αὐγούστου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πρώτου ἔτους.

Ἐδημοσιεύθη ἡ παρούσα κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν.

Ὁ πρόεδρος Σ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ι. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. Γ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ, Π. ΚΑΖΗΡΑΣ, Μ. ΠΟΛΕΜΗΣ.
(Τ. Τ.) Ὁ ὑπογραμματεὺς Α. Γ. Κουρούκαφας.

[Ἐλ. 16 Σεπτεμβρ.]

(3)

[Ἀρ. ἐγγράφ. 132.]

[Ἀρ. βιβλ. καταχ. 379.]

Τὸ ἐν Σύρι δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν

Συγκείμενον ἀπὸ τὸν πρόεδρον Σ. Νικολαΐδην, τοὺς δικαστὰς Ἰωάννην Σακελλαρόπουλον, καὶ Δημήτρ. Νοῦλλα, προσωρινὸν ἀνακριτὴν, ἀπόντος τοῦ ἀνακριτοῦ Ν. Γερασίου Ἰγγλέση, καὶ τοὺς β' καὶ γ' παρόδρους Παρσκαίου Κάζηραν καὶ Μηχάηλ Πολέμην, κωλυομένου τοῦ πρώτου παρόδρου Ἰωάννου Κασσαβέτου.

Συνεδρίασαν δημοσίως τὴν 22 Αὐγούστου 1841, παρόντων τοῦ ἀντεισαγγελέως Γεωργ. Π. Τριανταφύλλου καὶ τοῦ ὑπογραμματεῖος Λεωνίδα Γ. Κουρούκαφα, ἐν ἐλλείψει γραμματέως, διὰ τὴν δικάσιν τοὺς ἐπὶ διατράξει οἰκιακῆς εἰρήνης διὰ βαιοπαγῶν κατὰ προσώπων καὶ πραγμάτων ἐν καιρῷ νυκτός, κατηγορουμένους

Ζαχαρίαν Μιχάλημπερην καὶ Κωνσταντῖνον Μαρούκην Ψάβριανους, κατοίκους ἐνταῦθα, μὴ ἐμφανισθέντας·

Ὁ Κωνσταντῖνος Δημητρίου Ποριώτης, ὁψοπόλης καὶ κάτοικος ἐνταῦθα, παρουσιασθεὶς ἐνώπιον τοῦ ἀστυνομικοῦ Ἐρμουπόλεως, ἀνέφερεν, ὅτι κατὰ τὴν 5 Ἰανουαρίου. ε. ε. περὶ τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν ὥραν μ. μ. ἐνθ' ἐκοιμήτο μέσῃ εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ, ἐξ ἄνθρωποι, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον ἐγνώρισε τοὺς διαληφθέντας Ζαχαρίαν Μιχάλημπερην καὶ Κωνσταντ. Μαρούκην, ἦνοιξαν διὰ τῆς βίας, σπάζσαντες τὸ ἐπάνω φύλλον τῆς θύρας τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ, καὶ εἰσελθόντες ἐπεχειρήσαν κατ' αὐτοῦ βαιοπραγίας, ὅτι τὸν ἐξήγησαν καὶ τοὺς ἔδωκε μισθὸν ὅκταν κάσταναν, ὅτι ὁ διαληφθεὶς Ζαχαρίας τὸν ἐκτύπησε μὲ ἐν καμτίκιον καὶ τοῦ ἐπῆρε μίαν μπουρνιαῖον μὲ πεντὲς ὀκάδες βούτυρον, καὶ ὅτι ὁ ῥηθεὶς Μαρούκης ἐπέρασε κατὰ τὴν 7 Ἰανουαρίου ε. ε. ἀπὸ τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ, καὶ τὸν εἶπεν «ἐκαταμήνυσας καὶ ἐμένα; ἐγὼ σὲ θολεῖω»· τέλος δὲ καταμήνυσσε τὸν αὐτὸν Μιχάλημπερην, τὸν Μαρούκην καὶ τοὺς συντρόφους τῶν, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὰ ὀνόματα τῶν τελευταίων. Ὑποβλήθησιν τῆς ὑποθέσεως εἰς τακτικὴν ἀνάκρισιν, καὶ ταύτης ἐνεργηθείσης, τὸ συμβούλιον τοῦ δικαστηρίου τοῦτοῦ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 55 καὶ ἀπὸ 26 Μαρτίου ε. ε. βουλευμάτων τοῦ ἀπεφάνετο τὰ ἑξῆς: α) «διαχωρίζῃ τὴν δίκην τῶν κατηγορουμένων Ζαχαρία Μιχάλημπερην, καὶ Κωνσταντῖνου Μαρούκη, Ψάβριανῶν, ἀπὸ τῶν ἀγνώστων εἰσέτι συναιτιῶν· β) κηρύττει τὴν ἀνάκρισιν καθόσον ἀφορᾷ τοὺς εἰρημένους Ζαχαρίαν Μιχάλημπερην καὶ Κωνσταντῖνον Μαρούκην, Ψάβριανούς τελευτωμένην· καὶ γ) ἀναπέμπει εἰς τὸ ἀκροατήριον τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν τὴν κατὰ τῶν Ζαχαρία Μιχάλημπερην καὶ Κωνσταντῖνου Μαρούκη, Ψάβριανῶν καὶ κατοίκων ἐνταῦθα δίκην, κατηγορουμένων ὅτι τὴν νύκτα τῆς 5 — 5 Ἰανουαρίου. 1844, εὐρισκόμενοι εἰς κατάστασιν μέθης, ἀλλὰ μὴ ἀποκλειούσης ἐντελῶς τὴν ἐνέργειαν τοῦ λογικοῦ τῶν, εἰσέβαλον παρανόμως εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ Κωνσταντῖνου Δημητ. Ποριώτου, ὅπου οὗτος κατέλυε μετὰ τοῦ ὑπέρτερου αὐτοῦ, καὶ διατάραξαν αὐτὸν, ἐπιχειρήσαντες αὐτοῦ βαιοπραγίας κατὰ προσώπων καὶ πραγμάτων, ἐπὶ παραβάσει τῶν ἀρθρῶν 201 § 1 καὶ 2, 87 καὶ 440 § 3, τοῦ ποινικοῦ νόμου·

Καταστάτων δὲ φυγοδικῶν τῶν κατηγορουμένων ὁ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελεὺς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1673 καὶ ἀπὸ 9 Ἀπριλίου ε. ε. κλητηρίου ἐπικρίματός τοῦ ἐκάλεσεν αὐτοὺς νὰ ἐμφανισθῶν αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τοῦτοῦ τὴν πρώτην παρτακευὴν δικάσιμον ἡμέραν μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιεῖται τὸ κλητήριο ἐπικρίμα δ' αὐτῆς ἐφημερίδος ὁ Ἑλλη. Ταχυδρόμος, διὰ νὰ δικασθῶν ἐνεκα τῆς εἰς αὐτοὺς προσαπαιτούμενης πράξεως· τὸ δὲ κλητήριον τοῦτο ἐπικρίμα ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9 καὶ ἀπὸ 12 Μαΐου τοῦ αὐτοῦ ἔτους παραρτήματος τῆς εἰρημένης ἐφημερίδος, καὶ ἐτοιχοκολληθῇ εἰς τὰ ταῦτα τελευταῖαν κατοικίαν τῶν κατηγορουμένων, εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τοῦτοῦ, καὶ εἰς τὸν διὰ δημοσίους τοιχοκολλήσεις προσδιορισμένον τόπον, ὡς φαίνεται ἀπὸ τὰ ἀπὸ 24 καὶ 28 Ἀπριλίου ε. ε. τρία ἀποδεικτικά τοῦ ἀστυνομικοῦ κλητηρίου Κυριακοῦ Εὐστρατίου, ἀλλ' οἱ κατηγορούμενοι δὲν ἐνεφανίσθησαν·

Συγχορηθείσης τῆς κατ' ἐρήμην συζητήσεως·

Ἐξετάσαν ἐνόρκως μὲν τὸν Κωνσταντῖνον Δημητρίου (μηνυτὴν) ἀνωμοτὴ δὲ τὸν Ἰωάννην Χριστοδούλου δεκατριετῇ, μάρτυρας·

Ἀκούσαν τὸν ἀντεισαγγελέα ἀναπτύξαντα τὴν κατηγορίαν καὶ ζητήσαντα νὰ κηρυχθῶν οἱ κατηγορούμενοι ἔνοχοι καὶ νὰ καταδικασθῶν εἰς δύο ἔτων φυλάκισιν·

Ἀναγνὼν τὴν δικογραφίαν· σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον·

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς συζητήσεως ἀπεδείχθη ἀποχρυσῶς ὅτι ὁ κατηγορούμενος Ζαχ. Μιχάλημπερην κατὰ τὴν νύκτα τῆς 5 — 6 Ἰανουαρίου. ε. ε. εὐρισκόμενος εἰς κατάστασιν μέθης, μὴ ἀποκλειούσης ὅμως τοῦ λογικοῦ τὴν ἐνέργειαν, εἰσέβαλε παρανόμως εἰς τὸ ἐνταῦθα κατὰ τὴν θέσιν Ψάβριανὰ ἐργαστήριον τοῦ Κωνσταντῖνου Δημητρίου Ποριώτου, ὁψοπόλεως, ὅπου οὗτος κατέλυε μετὰ τοῦ ὑπέρτερου αὐτοῦ Ἰωάννου Χριστοδούλου, καὶ διετάραξεν αὐτὸν, ἐπιχειρήσας αὐτοῦ βαιοπραγίας κατὰ τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ πραγμάτων τοῦ· δὲν ἀπεδείχθη δὲ ὅτι καὶ ὁ συγκατηγορούμενος Κωνσταντῖνος Δ. Μαρούκης ἔλαβε μέρος εἰς τὴν προκειμένην πρᾶξιν τοῦ Ζαχαρία Μιχάλημπερην.

Ἐχον ὑπ' ὄψιν τὰ ἀρθρα 201 § 1, 2, καὶ τελευταῖον 87 καὶ 440 § 3, τοῦ ποινικοῦ νόμου ὁρίζοντα· ἀρθρον 201 «ὅστις χωρὶς νὰ διατάραξῃ τὴν κοινὴν ἐπὶ εἰρήνην, εἰσβάλλει παρανόμως εἰς ἐνὸς ἄλλου οἰκίαν, ἢ κατάλυμα, καὶ ἐπιχειρεῖ αὐτοῦ πράξεις εἰς τὰς οποῖας δὲν ἔχει κανὲν δικαίον, ταραττει, ἢ παρενοχλεῖ τὸν οἰκοδεσπότην ἢ τὸν κάτοχον δι' ἀπρεπῶς τρόπου, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν»· 1) ἐὰν ἐγείναι βαιοπραγίαι εἰς πρόσωπα, τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους· 2) ἐὰν εἰς πράγματα τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν ἢ . . . ἢ χρήσις τῶν ὅπλων ἢ ὀπλοφορία, ἢ ἐπιχειρήσεις τοιούτων παραβάσεων τοῦ δικαίου ἐντὸς δημοσίων καταστημάτων, ἢ ἐν κάτῳ νυκτός, θεωροῦνται ὡς ἰδιαιτέρας ἐπιβαρυντικαὶ αἰτίαι· ἀρθρον 87, ἐὰν ἐκ πασῶν τῶν περιστάσεων προκύπτῃ σαφῶς καὶ ἀνεκδοκίμως ὅτι διὰ τὸν εἰς τὸ προηγούμενον ἀρθρον ἀναφερομένων καταστάσεων δὲν εἶναι μὲν ἐντελῶς ἀποκλειμένη τοῦ λογικοῦ ἢ ἐνέργειας, εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὅμως οὐσιωδῶς τεταραγμένη καὶ ἡλαττωμένη, ὥστε ἐξ αἰτίας ταύτης λείπουν τὰ πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς τελείας καὶ παρὰ τοῦ νόμου διατεταγμένης ποινῆς προαπαιτούμενα, τότε καταγινώσκειται μικροτέρα τις παρὰ τὴν ἐννομον ποινήν, καὶ τοῦτο καθόσον ἢ ἐπιδεικτικῇ καταλογισμοῦ κατὰστασις ἔλαβεν ἀποδοδεγμένως μεγαλητέραν, ἢ μικροτέραν ἀλλοίωσιν, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀρθρῶν 49 καὶ 50· καὶ ἀρθρ. 110, ὁ ὅρος τοῦ προηγούμενου ἀρθρ. ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας περιπτώσεις· 1) . . . 2) . . . 3) . . . ἐὰν διὰ μιᾶς πράξεως, κατὰ τὴν σκοπόντης, καὶ τὰ πρὸς τοῦτον συντελέσαντα μέσα, ἐπράχθησαν ἐνταῦθ' δύο ἢ πλείοτερα ἢ ἰδίως χαρακτηριζόμενα κακούργηματα, ἢ πλημμελήματα·

Διὰ ταῦτα καὶ δυνάμει τοῦ ἀρθρου 462 τῆς ποινικῆς δικονομίας·

Κηρύττει τὸν μὲν Κωνσταντῖνον Δ. Μαρούκην ἄθωον τῆς ἐπὶ διατάραξῃ οἰκιακῆς εἰρήνης διὰ βαιοπραγῶν κατηγορίας, τὸν δὲ Ζαχαρίαν Μιχάλημπερην ἔνοχον τοῦ ὅτι κατὰ τὴν νύκτα τῆς 5 — 6 Ἰανουαρίου. ε. ε. εὐρισκόμενος εἰς κατάστασιν μέθης, μὴ ἀποκλειούσης ὅμως τοῦ λογικοῦ τὴν ἐνέργειαν, εἰσέβαλε παρανόμως εἰς τὸ ἐνταῦθα κατὰ τὴν θέσιν Ψάβριανὰ ἐργαστήριον τοῦ Κωνσταντῖνου Δημ. Ποριώτου, ὁψοπόλεως, ὅπου οὗτος κατέλυε μετὰ τοῦ ὑπέρτερου αὐτοῦ Ἰωάννου Χριστοδούλου, καὶ διατάραξεν αὐτὸν, ἐπιχειρήσας αὐτοῦ βαιοπραγίας κατὰ τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ πραγμάτων τοῦ, καὶ καταδικάζει τὸν διαληφθέντα Ζαχαρίαν Μιχάλημπερην, κάτοικον ἐνταῦθα, εἰς ἐνὸς ἔτους φυλάκισιν, καὶ εἰς τὰ ἐκκαθαρισθόμενα ἔξοδα τῆς δίκης.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ἐνταῦθα εἰσαγγελέως.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Σύρῳ, τὴν 22 Αὐγούστου τοῦ 1844.

Ἐδημοσιεύθη ἡ παρούσα κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν.

Ὁ πρόεδρος Σ. ΝΙΚΟΛΑ ΔΗΣ, Ι. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΩΛΟΣ, Δ. ΝΟΥΛΛΑΣ, Π. ΚΑΖΗΡΑΣ, Μ. ΠΟΛΕΜΗΣ.

(Τ. Σ.)

Ὁ ὑπογραμματεὺς Α. Γ. Κουρούκας.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΥ.

[Ἐλ. 2 Σεπτεμβρίου.]

[Ἀρ. βιβλ. καταγ. 359.]

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Καλάμῃς πρωτοδικαῖς κλητὴρ δηλοποιεῖ, ὅτι

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπὸ 21 Μαΐου 1841 ἔτους καὶ ὑπ' ἀριθ. 87, 516 πράξεως τοῦ Κ. προέδρου τῶν ἐν Καλάμῃς πρωτοδικῶν, δι' ἧς ἐδόθη ἡ ἀδεία εἰς τὸν διοικητ. ταμίαν Μεσσηνίας νὰ κατὰσχῇ καὶ πλειστηριάσῃ τὴν ἀκίνητον περιουσίαν τοῦ Ἀναστασίου Καμπᾶ, κατοίκου Νησίου δημοσίου ὀφειλέτου δραχμ. 3794 λ. 53. Ὅθεν δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 6 ἐδ. 2, τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1838 Υ. Β. Διατάγματος, ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν τὰ κατὰσχέοντα ἀκίνητα κτήματα, τῶν ὁποίων ἡ κατάστασις περιγράφεται ἀκριβῶς εἰς τὴν παραπόδας τῆς παρούσης περὶ κατασχέσεως ἐκθεσιν.

Ὁ δὲ πλειστηριασμὸς αὐτῶν θέλει γίνεαι μετὰ παρέλευσιν τεσσαρίων ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἑλλη. Ταχυδρόμος, τὴν πρώτην κυριακὴν ἢ ἄλλην τινὰ τυγούσαν ἀκολουθῶν ἑορτὴν μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας, θέλει δὲ ἀρχίσῃ τὴν 10 ὥραν π. μ. καὶ θέλει τελειώσῃ τὴν 4 μ. μ. ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου Παμίσου ὡς ἀρμοδίου ὑπαλλήλου, ἐντὸς τῆς πόλεως Νησίου τῆς Μεσσηνίας, εἰς τὸν διὰ τοὺς δημοσίους πλειστηριασμοὺς προσδιωρισμένον τόπον.

Ἡ τιμὴ τῆς πρώτης προσφοράς θέλει προσδιορισθῇ παρὰ τοῦ καταδιώκοντος ταμίαν Μεσσηνίας εἰς τὴν ὥραν τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἡ δὲ κατακύρωσις θέλει γίνεαι εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτά μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν διδομένου σημείου διὰ σηκπανίου ἢ κώδωνος κατὰ τὸ ἀρθρ. 974 τῆς πολ. δικονομίας.

Ἡ πώλησις γίνεται μὲ μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, τὰ δὲ κτήματα παραδίδονται ἀμέσως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὑπερβηματιστοῦ.

Ὅθεν προσκαλοῦνται ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ τῶν περὶ αὐτὸν ὁ λόγος κτημάτων, νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν προσδιωρισμένην ἡμέραν, ὥραν καὶ τόπον νὰ πλειοδοτήσωσιν.

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης θέλουν τοιχοκολληθῇ εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ ὀφειλέτου, εἰς τὸ κατάστημα τοῦ εἰρηνοδίκου, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν περιφέρειαν κείνται τὰ κατὰσχέοντα κτήματα, εἰς τὸ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ νομοῦ καὶ ἑτέρον θέλει παραπεμφθῇ νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὴν ἐφημερ. ὁ Ἑλλ. Ταχυδρόμος.

Ἐν Καλάμῃς, τὴν 22 Αὐγούστου 1844.

Ὁ κλητὴρ Γ. Π. Βουρνᾶς.

Ἐπατα τὸ ἀντίγραφον τῆς κατασχέσεως.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ 21 Μαΐου 1841 ἔτους καὶ ὑπ' ἀριθ. 87, 516 πράξεως τοῦ Κ. προέδρου τῶν ἐν Καλάμῃς πρωτοδικῶν, δι' ἧς ἐδόθη ἡ ἀδεία εἰς τὸν διοικητὸν ταμίαν Μεσσηνίας νὰ κατὰσχῇ καὶ πλειστηριάσῃ τὴν ἀκίνητον περιουσίαν τοῦ Ἀναστασίου Καμπᾶ, κατοίκου Νησίου δημοσίου ὀφειλέτου δραχμ. 3794 καὶ λεπτά 53, διορισθεὶς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνω εἰρημένης πράξεως παρὰ τοῦ διαληφθέντος προέδρου, ὁ ὑποφαινόμενος Γεώργιος Π. Βουρνᾶς κλητὴρ τοῦ ἐν Καλάμῃς δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, μετέδην σήμερον τὴν 20 τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1844 ἐν Νησίῳ, καὶ συνοδευθεὶς μετὰ τοῦ δημαρχικοῦ παρέδρου Κ. Γεωργ. Γεωργουλίου καὶ τῶν δύο προσυπογραφομένων μαρτύρων ἐνιλικῶν ὄντων καὶ μὴ ὑποκειμένων εἰς οὐδεμίαν τοῦ νόμου ἐξαιρείσιν, καὶ δυνάμει τοῦ ἀρθρου 4, τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1838 Υ. Β. Διατάγματος, καὶ τῶν ἀρθρῶν 957, 958 καὶ 959 τῆς πολ. δικονομίας, ἐπεχειρήσας τὴν ἐπιτετραμμένην εἰς ἐμὲ κατὰσχέον ἐπὶ τῶν κατωθὲν σημειουμένων ἀκινήτων κτημάτων τοῦ εἰρημένου ὀφειλέτου ὡς ἀκολουθεῖ·

1. Κατέσχον ἐν ἐργαστήριον ἀνώγειον τοῦ ῥηθέντος ὀφειλέτου, κείμενον εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ Νησίου, γειννάζεται κατ' ἀνατολὰς μὲ τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀνδρέα καὶ Ἀποστόλη Γ. Καμπᾶν, κατὰ δυσμὰς μὲ τὸν δρόμον τῆς ἀγορᾶς, κατ' ἀρκτον μὲ τὸ ἐργαστήριον τοῦ Παναγιώτου Μιχάλου, καὶ κατὰ μεσημβρίαν ἐπίσης μὲ τὸ ἐργαστήριον τοῦ Ἀποστόλη Χ. Καμπᾶ, τὸ ὁποῖον ἐκτιμήθη παραγῆρμα παρὰ τοῦ εἰρημένου δημ. παρέδρου τὸ ὅλον διὰ δραχμὰς τέσσαρας χιλιάδας ἀρ. 4000.

2. Κατέσχον ἐν ἐλαιοπερίδολον κείμενον ἐντὸς τῆς περιφέρειας Νησίου, εἰς θέσιν καλουμένην Φυλακίην, ἐκ στρεμμάτων ὡς ἐγγιστα 5, ἐμπεριέχοντος ἐλαιόδενδρα μικρά τε καὶ μεγάλα ὡς ἐγγιστα διακόσια, γειννάζεται κατ' ἀνατολὰς μὲ ἐλαίας τῆς μονῆς Βουλκάνου, κατὰ δυσμὰς ἐπίσης μὲ τῶν ἀδελφῶν Δένδε, κατ' ἀρκτον ἐπίσης τοῦ Παν. Μιχάλου, καὶ κατὰ μεσημβρίαν ἐπίσης μὲ ἐλαιόδενδρα διαφόρων καθὼς καὶ τοῦ διαλελυμένου μονηρίου Γρηγοριάτικον, ἐκτιμήθη καὶ αὐτὸ παρὰ τοῦ ῥηθέντος δημ. παρέδρου τὸ ὅλον διὰ δραχμ. τρεῖς ἡμισυ χιλιάδας ἀρ. 3500.

Ὁ δὲ πλειστηριασμὸς αὐτῶν θέλει προσδιορισθῇ κατὰ τὸ ἀρθρ. 6 § 2 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1838 Υ. Β. Διατάγματος, ἀφ' οὗ προηγούμενως ἐνεργηθῶσι τὰ κατὰ νόμον.

Ὁ εἰρηνοδίκης Παμίσου ὡς ἀρμοδίου ὑπάλληλος καὶ ἐπιτετραμμένος τὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ, θέλει κάμει τὸν πλειστηριασμὸν αὐτῶν σύμφωνα μὲ τὸν νόμον.

Ἡ παρούσα ἐκθεσις συνταχθεῖσα παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος καὶ ἀναγνωσθεῖσα εἰς ἐπὶ κῆρον τοῦ διαληφθέντος παρέδρου καὶ τῶν μαρτύρων προσυπογράφεται παρ' αὐτοῦ, αὐτῶν καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος, ἀπόντος τοῦ ὀφειλέτου.

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης θέλει κοινοποιηθῇ εἰς τὸν ὀφειλέτην.

Ἐγένετο ἐν Νησίῳ, τὴν 20 Αὐγούστου 1844.

Ὁ δημαρχ. παρέδρος Γεώργιος Γεωργουλίας.

Οἱ μάρτυρες Γιάν. Τζηριτζής, Παναγ. Πότης.

Ὁ κλητὴρ Γεώρ. Π. Βουρνᾶς.

Περίληψις ἀναφορᾶς.

[Ἐλ. 8 Σεπτεμβρίου.]

[Ἀριθ. βιβλ. καταγ. 368.]

Περίληψις ἀναφορᾶς τοῦ ὑποφαινόμενου δικηγόρου δικας. ἀντικλήτου τοῦ πένητος Μιχαὴλ Λεβεντάκη, κατὰ τῆς συζύγου τοῦ Ἀννης Σπανοδοπούλας, ἀμφοτέρω κάτοικοι ἐνταῦθα.

Πρὸς τὸ ἐν Σύρῳ Σ. πρωτοδικεῖον.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 44 καὶ ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου ε. ε. ἀποφάσεως τοῦ δικας. τοῦτοῦ, διατάχθη ἡ τοιχοκολλησις καὶ ἡ διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἑλλη. Ταχυδρόμος δημοσίευσις περιλήψεως τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐντολέως μου, διὰ ταῦτα συμφώνως μὲ τὸ ἀρθ. 1 τοῦ ἀπὸ 24 Ἀπριλίου (6 Μαρτίου) 1836 Υ. Β. Διατάγματος δημοσιεύων περιλήψιν τῆς ἀπὸ 22 Ὀκτωβρίου 1840 ἀναφορᾶς τοῦ, ἐξαιτούμαι διὰ τοὺς ἐμὲ ἀναφερομένους λόγους, τὴν ἀπὸ τῆς συζύγου τοῦ Ἀννης Σπανοδοπούλας διάζευξίν του. — παραγγέλλω τὸν κλητῆρα Ν. Μ. Φουρκαράκην νὰ τοιχοκολλήσῃ ἀντίγραφον τῆς παρούσης εἰς τὰ ἐνταῦθα δικαστήρια πρωτοδικεῖον, ἐμποροδικεῖον καὶ εἰρηνοδικεῖον, καθὼς καὶ εἰς τὰ δύο συμβολαιογραφεῖα, ὅμοιον δὲ θέλει καταχωρήσῃ εἰς τὴν ἐφημερίδα ὁ Ἑλλη. Ταχυδρόμος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Μαρτίου 1844.

Ὁ δικας. ἀντικλήτος Π. Βασιλόπουλος.